

An 'e koier

Bob de Krôb waar an 't koieren. Hij wou wel 's wete wie't d'r nou in syn ouwe boomstôb weunde.

Onderweegs naar syn ouwe plakky kwam-y bij 'n bouboer lâns. Der waren groate trekkers en 'n mesine op 't lând doende.

Bob bleef staan te kiken. Wau, wat foelde hij him klain bij 't sien fan al dat groate ark.

En wat maakten se 'n leven!

Met groate ogen ston-y te kiken. Hij sâg 'n groate pars starig rijen.

Deuze pars maakte fan 't droge stroa dat op 't lând laai, rechthoekige pakkys. Deuze pakkys stroa fielen achter de mesine op 'e grônd.

'n Andere trekker met 'n platte kar reed d'r achteran. De pakkys stroa worden hier met 'n heftruk oplaid. Doe't de kar fol pakkys stroa laai en d'r echt gyneen meer bij kon, gong de trekker fia de reed na de boereplaats.

Bob keek syn ogen út.

Doe inenen begon de grônd te trillen. Syn klaine lify skudde d'rover. Hij had soa gau niet in de gaten wat d'r gebeurde.

Nag krekt op 'e tiid kon hij an 'e kant springe. Want der kwam my dochs 'n groate trekker an. Soa'n groate rooie trekker met 'n kar d'rachter.

Wat waar Bob kel worren!

De trekker reed over 'e dyk en sloeg ôf richting 't lând wer't de andere trekker doende waar. Hij kwam ok om pakkys stroa op te halen.

Bob syn hart sloeg as 'n lammesteertsy.

Met groate ogen sâg hij hoe't 't eerste pakky stroa met de heftruk op de platte kar laid worde.

Nadat hij weer wat bekommen waar, liep hij feerder.

Hij waar nou hest bij de ouwe boomstôb.

Doe't hij der kwam, leek d'r eerst gyneen thús. Maar hij had him fersind, want der stak 'n eekhoorn hur kop deur 't gat.

'Hallo,' riep se fleurig. 'Wie bistou?'

'Ik bin Bob de Krôb en ik hew hier froeger weund.'

'Nou goeie, ik bin Amoorn de eekhoorn. Werom bistou aigenlik ferhuusd?' froeg Amoorn. "'t Is hier soa'n prachtig plakky.'

'Ik foelde mij hier niet langer thús. Ik bin 'n steenkrôb, motst wete en ik weun liever onder 'n groate steen.'

'Hestou al 'n nij plakky fonnen?' froeg Amoorn.

Bob knikte. 'Ja, ik weun nou onder 'n groate swarte basalsteen. Flakbij de see. Weunstou hier wat naar 't sin?'

'Dut is 'n poergeskikte boom foor 'n eekhoorn,' saai 't besy. 'Wat bin ik blij datstou ferhuusd bist!' Se lachte.

Bob bleef nag even bij Amoorn staan te praten. Hij fon hur arig en se sat fol grappys. Bob fertelde over syn nije hússy an 'e dyk en over de nije frynden die't hij der al maakt had. Sij fertelde op hur beurt werom at sij nou in deuze ouwe boomstôb telânde kommen waar. Hur ouwe huus worde naamlik te klain.

Bob waar tefreden. Hij weunde sels op 'n mooi plakky en ok syn ouwe boomstôb had 'n nije beweunster.

Starig koierde hij werom op huus an. Maar fansels most-y al weer even bij de bouboer lâns. Deuze keer keek hij al beter út. Hij bleef 'n eandsy fan 'e dyk in 't grâs.

Wat fon hij dut prachtig! Wat deden de mânly allegaar hur best.

De groate pars waar onderwilens niet meer op 't lând doende en de lêste pakkys stroa worden op de kar achter de trekker dellaid.

Doe't Bob sin an eten kreeg en syn maag begon te rommelen, sette hij ôf na huus.

Krekt 'n heel eand feerder hoorde hij de trekkers niet meer en kwam de stilte werom. De stilte die't hoorde bij syn aigen plakky op 'e seedyk.